

sedda mitte, waid et minna enne piddin sind tund-
ma õppima, et ni wägga sant olled. Se Hans
jiin on omma palga lätte saanud. Agga sinna sant
innimenne, moista isse, mis pean ma sinnoga teg-
gema? Et ma ollen teadja sest maiapõlletamisest
ja ta wõera warra ärrasalgamisest, siis peaksin
ma sind kohto ette saatma. Agga ma ei tahha
sinna hukkatus. Agga sa pead ommeti kohhe kohto
läbbi mo tultrele se tallolohha, ni luddas ta seisab,
ja 500 rubla selget rahha andma ja wanna maia
asfemele, mis sa Hansoga ärrapõlletasid, ne ehhi-
tama. Tahhad sa sedda? kui mitte, siis tulleb
teist nõu piddada.

Martin olli sellega rahhul. Se asfi sai teisel
päwal kohtus selletud ja Bridit ja Martin läksid
Zürri ja Mariaga õppetaja jure, neid lastma kih-
lata. Ühhiest aega pärrast sedda ollid pulmad
ndes maia. Hansul ei olnud ärwijaid, ta tallo-
koht sai mõedetud ja Britit olli ostja. Bridit ja
Zürri toimetasid keit põllo ja muud maia tööd
omma tallokohtade peal kui ausad maiapiddajad.
Martin läks ühhe liggi küllasse, kus temma pis-
sut aega selle järrel ärra surri. Zürri järgmisest
on nüüd keit rikkad tallorahwas ja kui temma
wanna päwade sees omma lastele sedda luggu
rakis, ütles ta ifta: ilmas ei pea kegi püüdma
teisele lahjo tehha; sest se „kes teisele aufo
laewab, langeb isse sisse!“